

חוט של חסד

הגליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרצה שלום ארוש שליט"א פרשת | בהר"ב אייר תשע"ח (05/05/18) | גליון 569

לקבל עוצמה אדירה בקלי קלות

אנחנו עדיין נמצאים בימים הקדושים והנעלים של ספירת העומר שהם ימי תשובה והיטהרות והתקרבות לה' וגם הפרשה שלנו עוסקת שוב בספירה. במאמר שעבר עסקנו במסר מאוד יסודי לחיים הנלמד מהספירה, ובמאמר זה נמשיך לעסוק במסר בעל חשיבות עליונה שבכוחו לשנות לאדם את החיים מהקצה אל הקצה.

יש לדעת שלספירה יש כוח מיוחד. כאשר מגדירים פרטים במספרים ניתן לקבל ולחוש עוצמה. וכל אחד יכול להשתמש בעוצמה האדירה של הספירה כדי להרים את עצמו בעבודת ה'.

ר' נחמן אמר שכל אדם צריך למצוא בעצמו נקודות טובות. זו עצה כל כך הכרחית וידועה ומפורסמת – אך לצערנו הרב, עדיין לא עושים בה את השימוש המספיק ולא ממשיכים את מלוא הפוטנציאל שבעצה זו, כי בעצה זו צריכים להשקיע כוחות, מחשבות ותחבולות כיצד להפיק מכל נקודה טובה את מלא העוצמה.

לדוגמא, אדם שרוצה להרגיש את הטוב שבו וחושב על נקודה טובה, כגון: יש לו ציצית, יש לה כיסוי ראש – זה נפלא ומתוק מאוד, אבל לצערנו לא כולם מצליחים לחוש את המשמעות הבלתי נתפסת של הזכות הזו באופן שזה יעניק להם סיפוק וחיות. וכאן צריכים להשתמש בהתבוננות ובכוח המספר והספירה כדי להעצים את הנקודה הטובה ואת הרגשת הכרת הלב שבאור האינסופי שלה.

טובה כפולה ומכופלת

ראשית, תבינו טוב שכל נקודה טובה, כל מצווה, היא חיבור עם הבורא. זו זכות עולם לנצח נצחים, אהבה עצומה של הבורא וחסד בלי גבולות, ים של אור ואושר, שכל האושר של העולם הזה ושל כל בני האדם ביחד לא ישווה

לו. ואינסוף האור הזה שייך לכל בן אדם על כל נקודה ונקודה שבה עשה רצון ה', ועל כל שנייה ממש.

כלומר, מספר הזכויות שלנו ביממה אחת עם ציצית או עם כיסוי ראש הוא כמספר השניות שביממה העולות לרבבות שניות. וצריכים להכפיל את כל האור והאושר של כל מצווה בשניות שבימים ובשבועות ובחודשים ובשנים, ולאור זאת לעמוד המומים מהזכות האדירה שמתגלגלת על ידינו, ולהבין כטיפה מהים את עומק החסד והאהבה של הבורא כלפינו, שאילו פינו מלא שירה כים וכי' לא נספיק להודות אפילו על שנייה אחת, וכל שכן על מיליוני ומיליארדי נקודות כאלה שאנו זוכים להם רק ממצווה אחת.

משימה קלה ובלתי אפשרית

עכשיו ניקח את כל ההתבוננות הזאת כמה צעדים קדימה, ונהפוך אותה לכלי עבודה רב עוצמה:

אינה דומה מחשבה בלב לכתובה. המחשבה פורחת ואין לה קיום, וזה לא מספיק כדי לחזק את האדם בעומק. כדי שהדברים יהיו חיים ומחשיים ויחדרו לעומק הלב ולפנימיות התודעה צריכים לכתוב. התורה הקדושה אומרת: "כתוב זאת זיכרון בספר" – כדי שזיכרון יהיה חי ונושם הוא צריך להיות חוקק על ספר. עצם הכתיבה נותנת לדברים משנה תוקף. גם אם לא תקרא בהם, בפועל – הדברים נמצאים אצלך באופן פעיל.

לכן אני ממליץ בחום, ואשרי חלקו של מי שיקיים את הדברים בתמימות רבה: קחו פנקס או מחברת, וכתבו

באופן מסודר כמה מצוות שאתם עושים באופן קבוע כל יום ותשבו לפי ימים חודשים ושנים וכתבו את המספרים ואת הסיכומים במחברת. אתם בעצמכם תהיו המומים עד היכן הדברים מגיעים.

כמובן, לכתוב הכול זו משימה בלתי אפשרית. הרי אפילו רצון טוב לא נאבד – האם אפשר לחשב את הרצונות הטובים של כל אחד ואחד בכל יום ויום?

לעולם לא נצליח להקיף את הזכויות אפילו של יום אחד, אבל בכל זאת, גם אותה טיפה מן הים שכן תספיקו לכתוב – זה עצמו יעמיד אתכם בפני מספרי ענק.

לספור ולא לעצור

ספרו כל מילה בתפילה ותכפילו בכל הימים. כל מילה בתורה היא מצווה בפני עצמה. בתורה יש כמעט 80,000 מילים, רק משניים מקרא ואחד תרגום אפשר להגיע לרבע מיליון מצוות בשנה. ואם נחשב את כל האיסורים שבתורה וניקח בחשבון שחכמים אומרים שבכל שנייה שלא עוברים על לאו, זה נחשב למצווה – נגיע לעוד רבבות על גבי רבבות של מצוות בכל יום.

תלמיד אחד שלי לקח את זה בתמימות, והתחיל לספור את המילים של התפילה. בכל יום הוא סופר עמוד אחד ומכפיל בימים ובשנים וכותב במחברת, וכך מצטברים אצלו מספרים אסטרונומיים, ועוד ייקח לו עוד הרבה מאוד זמן לגמור הכול. ואפשר להמשיך עם כל השניות ששבתות ושבתאים, עם נטילות הידיים, עם כל פסיעה ופסיעה לדבר מצווה, ועוד. ועל זה הדרך צריכים

להמשיך ולחשב.

והעיקר להגיע למסקנה ולסיכום: כמה ה' אוהב ומקרב אותך ומזכה אותך לעשות רצונו, כמה חסד חיים הוא גומל אתך, כמה אתה צריך להיות אסיר תודה כלפיו. וכאשר הידיעה הזאת תעמוד ברורה לנגד עיניך בזכות החישוב והכתיבה, זה יהיה עבורך מנוע גדול מאוד להתקרבות לה', כי כאשר יהודי מרגיש כמה מלך מלכי המלכים אוהב אותו ורוצה בו – זה מעורר ודוחף אותו מאוד להתקרב לה'.

לא מתבלבלים

ועיקר השימוש בפנקס הזה הוא בשעת ירידה ונפילה שאז ידיעה זאת עומדת לו ובכוחה להציל אותו. כי עיקר הסכנה שבירידה ונפילה היא ההרגשה של האדם שכביכול ה' לא רוצה בו ולא אוהב אותו; היצר הרע משדר לו שהוא אפס ושהוא אבוד, ודחוי ושנוא על ה' ח"ו.

אבל כשיודע ומרגיש תמיד את אינסוף אהבתו של הבורא כלפיו מתוך התבוננות במיליארדי המצוות העוטפות אותו בכל יום ויום שהן מיליארדים של נצח נצחים ושל חיבור עם הבורא – גם כאשר הוא נכשל, הוא לא טועה לחשוב שהכישלון שלו הוא כל התמונה, כי הוא מכיר במציאות של האהבה העצומה ושל הקשר הנפלא שלו עם הבורא, והוא יודע הקשר הזה רק מוסיף והולך; אז היצר הרע אף פעם לא יכול לשבור אותו, כי הטוב שלו ואהבת הבורא אליו עומדים מול עיניו בכל רגע.

שיעור חשבון

ומתוך התבוננות זו קל לאדם להבין שגם הנפילה הזאת עצמה מקרבת אותו אל הבורא, כי הוא יעשה עליה תשובה ויחדש את כל החיבור שלו עם הבורא,

המשך בעמוד 3

הכנסים של הרב שלום ארוש שליט"א לשבוע הקרוב

<p>יום ד' בירושלים ישיבת חוט של חסד שמואל הנביא 13 שיעור קבוע בהלכה בשעה 20:30 ולאחריה שיעור ראש הישיבה בשעה 21:00 יום ה' בחולון (שני תל גיבורים) בשעה 21:30 רח' המפעילים פינת המצודה ב"ב ע"ש הללי צה"ל</p>	<p>יום ב, כב' באייר (07/05/18) פתח תקוה והסביבה כפר הנוער עמית הרב הרצוג 16 בשעה: 20:00</p>	<p>יום א, כא' באייר (06/05/18) קרית מלאכי והסביבה מתנס רחוב בן גוריון 38 בשעה: 20:30</p>
---	---	--

טלפון לבירורים ולהזמנות שיעורים - 0527611100

בהיות רבנו בלאטאיפאלי, נולדה לו בתו חיה, ועבר זמן רב ורבונו לא נתן לה עדין שם, ובא בני חייקל ואמר לרבנו: הנה גידו עתה שגם שם אתם לא נותנים? ורבונו דברך לבלי להתעקש על שום דבר, ענה ואמר: "נו, שתקרא חנה", "נו זאל זי חייקל חנה". באותו ערב בא "דעפעש", היינו טלגרים ממועזבו, שנתקלה אס רבנו פייגא, ואז הבין רבי חייקל שרבונו ידע ברוח קדשו מהסתלקות אמו והמתין לשמע את הדיעה הזאת דרך השבע, בכדי לתת לבתו את השם - פייגא - כשם אמו, אולם בגלל קושיותו של רבי חייקל, קראה בשם חנה. וכתה הדבר מאד לרבי חייקל על מה שגמר בהתנהגותו הבלתי הוגנת, ואמר: "עד מתי אתעבר בענייניו של רבנו! אחר-כך נולדה לרבנו עוד בת וקרא לה בשם פייגא, אולם לא האריכה ימים ונפטרה. (שיש"ק - ב-קמג)

א ב של החיים

- ☆ תחלת בנין האמונה היא המחשבה וההכנה שקעולם הזה הוא רק פרודור לעולם הבא.
- ☆ מי שרצה לטעם טעם עולם הבא ירצה בהתבודדות.
- ☆ כל השנה הלכות בכל יום מבטח לו שהוא בן העולם הבא (נדה עג).
- ☆ כל דבר שאדם מקבל בלי תפלה זה מוזק לו בעולם הזה ובעולם הבא.

הרעה היא שלא יחיה אחר מותו עם אותם שיחיו.
כת רביעית תחשוב כי הכוונה שתיגע לנו בעשיית המצות היא מנוחת הגוף והשגת התאוות העולמיות בעוה"ז, כמו שומן הארצות ונכסים רבים ורוב הבנים ובריאות הגוף והשלום והבטחון, והיות המלך מישראל, והיותו שולטים על מי שהצד לנו, והרעה שתישגנו היפך העניינים האלה, כמו מה שאנחנו פה היום בזמן הגלות.
וכת החמישית מחברים העניינים האלה כולם, ואומרים כי התוחלת הוא שיבא המשיח ויחיו המתים ויכנסו לגן עדן ויאכלו שם וישתו והיו בראים כל ימות עולם. וכולם יביאו ראיות כפי סברתם מכל המקראות שבתורה וממאמרי רז"ל. ובאמת כל זמן שהאדם לומד תורה, והתורה עבירו היא אמצעי להשיג מטרה אחרת כגון, כסף, או כבוד, או עולם הבא, אין הוא מכוון אל האמת לאמתה, ועל למוד כזה אומרים חכמים שהוא למוד שלא לשמה. כי לומד ושומר המצוות לא לשם הדבר עצמו אלא בשביל דבר אחר, והזהירו החכמים על זה ואמרו (אבות פ"ד מ"ה) 'לא תעשם עטרה להתגדל בהם ולא קרדום לחכמה להם', ורמזו לזה שאין לשום תכלית החכמה לא להרוויח

דיבור והרהורי קדושה במקווה

דיון המוגש ע"י בית ההוראה "חוט של חסד" מאת הרה"ג ר' אלחנן שלום אלגרוד שליט"א ר"כ ההוראה ודומ"צ דק"ק "חוט של חסד" ודיין בביה"ד "משפט וחסד"

ש"ת של חסד

קדושה כלל; אבל מקוה שיש בו מים צוננים, מותר להרהר על שבדרי קדושה וישות הקודש וכוונת הטבילה (ש"ת חת"ס אר"ח סי' י"ח ויר"ד סי' ר"ז, ש"ת בניין ציון סי' י"א, ש"ת משה שירי סי' ט"ו, הגר"י יוסף שליט"א בילקוט יוסף אר"ח סי' פ"ד ס"ב).
 ג"כ ויש מסתפקים בזה ונשארים בצ"ע (פרמ"ג אר"ח סי' מ"ה א"א ס"ב וסי' פ"ד מבצ"צ ס"ב, משנ"ב סי' פ"ד סוף סק"ז).

דיבור בעלמא במקוה

א) לגבי דיבור בעלמא במקווה, איתא להדיא בספר חסידים (סי' תקצ"ד) שיש למעט בדיבור ככל מה שאפשר, וכן מובא בספר ראשית חכמה (פרק דרך ארץ ד"ה 'דרך ארץ אדם בבית המרחץ') ש"ימעט בדבריו בבית המרחץ". כך גם פוסק ש"ת מנחת יצחק (ח"ד סי' ס"א) עיי"ש. ולכן יפה עשו במקוואות רבים שתיקנו שאין לדבר כלל בתחוות המקווה, וכן נשמרת אווירת הקדושה והרוממות בעת הטבילה ללא דיבורי סרק ושחוק הפוגמים במעשה הטבילה.
 ב) אמנם בשו"ת שיח יצחק (סי' מ) מביא כמה וכמה ראיות שמוותר לדבר בבית המדרש, ואחת מהן היא מה שמסופר בספר תולדות אדם (ח"א פרק מ"א ע"ב) שהעידו חכמי ווילנא על הג"ר זלמן מוואלאזין זצ"ל שכאשר היה בא לבית המרחץ, כן היה מדבר שם ושואל על קורות העיתים וחילוף הזמנים שנתהוו בעולם, כדי שלא להרהר שם בדברי תורה).

שם ס"א (והוסיף שם שבדברי סופרים הלך אחר המיקל כדאיתא בע"ז ז' ע"א, וכן נהגו). ש"ת זקן אהרן סי' ע"ב, הגר"י יוסף שליט"א בילקוי"ש סי' א"א. ג"כ ויש אומרים שירא שמים יש לו להחמיר בזה, ולכן יבלע המ"ם ויאמר רק "שלו" ללא מ"ם או "שלו" בנו"ן [משנ"ב שם ס"ק, חיי אדם ח"א כלא ג' ס"ו, קיצו"ע סי' ה' ס"ד, הגר"מ אליהו זצ"ל שם בדברי הלכה, חיד"א בברכי יוסף סי' פ"ה ס"ט (הכותב שהעיקר כדברי הט"ז אך המחמיר בזה הנה שכרו אתו), פתח הדברי סי' פ"ה סק"א].
 7. אם שואלים אותו דבר הלכה בחדר הפנימי, אסור לענות "אין משיבין במרחץ", אלא יענה "מרחץ הוא" (משנ"ב שם סק"ז). והוא הדין שאם נתנו לו "שלו" בחדר הפנימי, יענה "מרחץ הוא" או יענה "עליכם ברכה טובה" (כף החיים שם סק"ח).
 8. היה בחדר הפנימי ושמע מישהו בחוץ שמברך ברכה, אסור לענות אמן [משנ"ב ה"ל]. אבל אם שמע שאחד מברך חברו בחדר הפנימי בדרך המותר בלשון חול, ועונה אחריו "אמן" כשכוונתו היא "כן יהי רצון ולוואי ותתקיים הברכה", מותר ואין עליו שום קפידא (הגהות אשל אברהם מבוסטאטש על סי' פ"ד).

בור הטבילה עצמו

א) יש אומרים שבתוך בור הטבילה עצמו, מותר להרהר בדברי תורה וקדושה ותשובה, וכן להרהר בשמות הקודש וכוונות הטבילה, כל עוד שהמקווה (כלומר מקום שמים) נקי ואפילו ששאר המקום מלוכלך, בין כשהמים חמים ובין כשהמים צוננים, משום שסתם מקוה היא עמוקה ל' טפחים ורחבה ד' טפחים ואנן ק"ל גודל אציק מציצת"א וא"כ המקווה היא רשות בפני עצמה והחדר הפנימי הוא רשות בפני עצמו (ספר שולחן ערוך לה"ק מקאמרנא זיע"א סי' פ"ד ס"א, ש"ת מרחץ שיק אר"ח סי' ט"ט, דרכי הלכה לגר"מ אליהו זצ"ל סי' ה' סק"ז) (אמנם הוא מוסיף שם שלגבי הרהור בדברי תורה - "עירבב את המים שלא יהיו צלולים ותנתסה ערותו כדי שלא יהא לבו רואה את הערוה"). ג"כ ויש אומרים שיש לחלק: מקוה שיש בו מים חמים, מתוך שיש שם הרבה הבל וזוהמא, דינו כחדר הפנימי שאסור להרהר שם בדברי

החדר הפנימי
 1. בחדר הפנימי שהוא החדר שיש שם את בורות הטבילה ואת המקלחות, אסור להרהר בדברי תורה וק"ו שאסור לדבר בדברי תורה (ש"ע אר"ח סי' פ"ד ס"א וסי' פ"ה ס"ב).
 2. בחדר הפנימי אסור אף להרהר בצרכי מצוה - הן בעניין צדקה, הן בצרכי שבת, בצרכי סוכה לולב מצוה וכד' [באר"ח ש"א פ' יוצא"א אות ט"ז].
 3. בחדר הפנימי אסור לעיין גם במשקלי השמות והפעלים של לשון הקדש, כיון דאין דרך להגיע לדיעתם על נכון כי אם על פי הכתובים, ודאי יבא להרהר במקרא [ש"ת שאילת יעב"ץ ח"א סי' ל', ברכי יוסף סי' פ"ה סק"ד].
 4. אסור ליתן "שלו" לחבירו שנמצא בחדר הפנימי, משום ששלום הוא שמו של הקב"ה [שבת י"א ע"ב, ש"ע אר"ח סי' פ"ד ס"א]. והוא הדין שאסור להזכיר שם שמות המיוחדים לקב"ה אפילו בלשון חול (כגון "אט" בלשון אשכנז, "אללה" בלשון ערבי וכד') [קיצו"ע סי' ה' ס"ד, בן איש חי ה"ל].
 5. נחלקו הפוסקים לגבי הכינויים "רחום" "חנון" וכד' כשאומרים בלשון הקודש, האם מותר לאומרם בחדר הפנימי: <א> יש מי שאומר שמוותר [ש"ע אר"ח סי' פ"ה ס"ב] ומוסיף המשנ"ב שם סק"י"א בשם הפרמ"ג, שכל זה כשמכנה כך אדם אחר, אבל אם אומר "הרחום ירחם עליך" - אסור כמו שאלת שלום; <ב> ויש אומרים שאסור, אבל בלע"ז מותר [ב"ח ופר"ח שהובאו שם במשנ"ב סק"ז]; <ג> ויש מי שאומר שכן כן להחמיר בזה [חיי אדם ח"א כלא ג' ס"ל].
 6. נחלקו הפוסקים האם מותר לקרוא לחבירו ששמו הפרטי הוא "שלו" בשמו, בחדר הפנימי: <א> יש אומרים שאסור [מג"א סי' פ"ד סק"ב בשם הב"ח, אליהו וואטא שם סק"ב, בן איש חי ה"ל (ומוסיף שם שהוא הדין שלא יקרא שם לאדם ששמו "עבדאללה" בשמו, כיון שהוא שם שמים בלשון ערבי)]. <ב> ויש אומרים שמוותר כיון שהאיסור הוא דווקא כשמוכח על השלום ממש כדרך נוהגים שלום לבאים מן הדרך, מה שאין כן כשמוכח על שמו של אדם ולא על השלום ממש [ט"ז שם סק"ג, ש"ע הרב

שאלה: אני משתדל לטבול מידי יום בימו כמנהג החסידים ואנשי מעשה, וברצוני לדעת מהם הגדרים לגבי דיבור במקווה וכן לגבי הרהורי קדושה במקווה?
תשובה: שאלה זו מורכבת ממכה וכמה דינים שונים, ונשתדל בעזרת"ת להביא את כולם.
החדר האמצעי
 1. בחדר ההלכה שנקרא בלשון חז"ל "החדר האמצעי", אסור לדבר דברי תורה, ואפילו כשכולם לבושים או שלא אף אחד; אבל מותר להרהר בדברי תורה ולשאול שאילת "שלו" ואפילו כשעומדים שם אנשים ערומים [ש"ע אר"ח סי' פ"ד ס"א וסי' פ"ה ס"ב, משנ"ב שם סי' פ"ד סק"ה בשם המג"א סי' פ"ה סק"ב שאין אסור להרהר כנגד הערוה, פרמ"ג שם סי' פ"ד א"א סק"א בשם הב"ח שדין זה הוא אף כשאין שם אדם וכן פוסק ש"ע הרב שם ס"א].
 2. <א> אם שואל אותו דבר הלכה בחדר האמצעי, מותר לענות "אין משיבין במרחץ" [משנ"ב סי' פ"ד סק"ז]. <ב> ויש מי שאומר שזה רק במקום איבה, אבל שלא במקום איבה, אסור לענות "אין משיבין במרחץ" אלא יאמר "מרחץ הוא" [מחצית השקל שם סק"ב אליבא דהתוס'].
 3. היה בחדר האמצעי ושמע מישהו בחוץ שמברך ברכה, מותר לענות אמן [משנ"ב ה"ל].
 4. לגבי כתיבת דברי תורה בחדר האמצעי, הפרמ"ג [אר"ח סי' מ"ז מבצ"צ ס"ב, והביאו רע"א בהגהותיו על ש"ע אר"ח סי' פ"ד] מסתפק אם מותר ודאי הרהור, או שהוי כלומד תורה ממש אסור?
 5. הגר"ח זוננפלד זצ"ל [ש"ת שלמת חיים אר"ח סי' ק"ב] פוסק שאינו נכון לדבר בבית המרחץ בהלכות דרך-ארץ ובדברי הטבע שהובאו בחז"ל, משום שבקל יוכל לזבא לידי איסור של דיבור בדברי תורה, אבל דבר שבחירו צריך לו כגון לומר "הבלא מפיק הבלא" וכד' - ודאי מותר.

בית דין למונות "משפט וחסד"
 בית דין "משפט וחסד" שע"י מוסדות חוט של חסד פתוח לדיני תורה, בוררותיות, חתים והסכמים ע"י דינים ת"ח מומחים
לפרטים: 0548490170

 לשאלות ולתגובות למדור יש להפנות לאימייל: Nhman148@gmail.com

סיפור לשולחן שבת

פועל ישועות בחייו

רבי יצחק תלמידו של רבי שמעון בר יוחאי, ישב יום אחד בפתח ביתו של רבי יהודה, ונראה היה עצוב ומדוכא. יצא רבי יהודה מביתו ומצא את רבי יצחק כשהוא יושב עצב. מה יום מיומיים – שאלו רבי יהודה. ולמה זה פניך נפולות? ענה לו רבי יצחק: ברצוני לבקשך שלש בשעות. האחת: כאשר תאמר דברי תורה ותזכיר

מדברי, ציין גם את שמי, כדי שיוזכר שמי בין החיים. בקשה שניה: למד נא את בני יוסף תורה, כדי שיגדלו לתלמיד חכם ולא יהיה חלילה כעמי הארצות. והשלישית: כל שבעת ימי האבלות על מותי, צא אל קברי והתפלל לעילוי נשמת!

שאלו רבי יהודה: מדוע תדבר כך? ומנין לך כי הגיע זמןך להיפטר מן העולם? השיב לו רבי יצחק: שני סימנים בידי. האחד: בכל לילה כאשר הנשמה מסתלקת, רואה אני אותה והיא מאירה, אך עתה אין נשמת מאירה לי בחלומי. השני: בכל עת שהייתי מתפלל, בהגייתי לברכת "שומע תפלה", הייתי רואה את צילי ממולי, ואילו עתה איני רואה את צילי מולי. מתוך סימנים אלו, המשך רבי יצחק לפרט

את הכחות, וידע אני כי קרובה עת להסתלק מן העולם!

אמר לו רבי יהודה: כל שבקשת ממני, אעשה כדברך ויהיו לי כצוואה. אבל גם לי יש בקשה אליך, והיא, כי בעולם העליון תבחר את מקומי לידך, למען אהיה בחברתך, כפי שהייתי בחברתך בעולם הזה. בכה רבי יצחק ואמר לרבי יהודה: בבקשה ממך! אנא, אל תעזבני לבדי בימי אלה.

הלכו שניהם יחד אל רבם, רבי שמעון בר יוחאי ומצואוהו יושב ועוסק בתורה. הרים רבי שמעון בר יוחאי את עינו וראה את תלמידו רבי יצחק עומד לפניו, הסתכל בו רבי שמעון וראה את מלאך המוות מרקד לפניו. נעמד רבי שמעון ואמר: "גורו אני, כי מיר שמעון לבוא אצלי – יבוא, ומי שאינו רגיל לבוא אצלי שלא יבוא! תוך כדי דיבורו נטל אליו רבי שמעון את ידיו של רבי יצחק תלמידו וקרבו אליו. נכנסו רבי יהודה ורבי יצחק לביתו של רבי שמעון, ומלאך המוות נאלץ להישאר בחוץ, מאחר ולא הורשה להיכנס. ראה רבי שמעון כי נותרו מספר שעות עד זמן פטירתו של רבי יצחק.

מה עשה רבי שמעון? נטל את רבי יצחק, הושיבו לידו והחל לעסוק עמו בתורה. אמר רבי שמעון לבנו רבי אלעזר: שב, בני, בפתח הבית, אם תראה מאן דהוא אל תפנה אליו ואל תדבר עמו לחלוטין, וכל מי שחפץ להיכנס אל הבית, השבע אותו בשבועה שלא יכנס. יצא רבי אלעזר לפתח הבית ועשה כדברי אביו.

שאל רבי שמעון את רבי יצחק: האם ראית כבר את אביך היום? כי למדנו, שבשעה שאדם מסתלק לבית עולמו, באים אליו מעולם הנשמות אבותיו וקרוביו. השיב רבי יצחק: עד כה טרם ראיתי את צורת אבי.

כדאי הוא רבי שמעון

לדגל יומא דהילולא של אדונינו בר יוחאי ז"ע א'

רבי שמעון ואמר: ריבוננו של עולם! רבי יצחק ממידועינו הוא, והוא בביתנו מ"שבעת העינים" (הם שבעת בני החבריה שנתרו בחיים בצאתם מה'אדרא רבא'). אוזו אני בו ומבקשך: תן אותי לי!

יצאה בת קול מן השמים ואמרה: נתקבלה תפילתך לפני כיסא הכבוד במרומים, והרי רבי יצחק שלך הוא ובידך נמסר. אך תביאהו עימך בעלותך למרומים לשבת על כיסאך בעולם

ובדברי, ציין גם את שמי, כדי שיוזכר שמי בין החיים. בקשה שניה: למד נא את בני יוסף תורה, כדי שיגדלו לתלמיד חכם ולא יהיה חלילה כעמי הארצות. והשלישית: כל שבעת ימי האבלות על מותי, צא אל קברי והתפלל לעילוי נשמת!

שאלו רבי יהודה: מדוע תדבר כך? ומנין לך כי הגיע זמןך להיפטר מן העולם? השיב לו רבי יצחק: שני סימנים בידי. האחד: בכל לילה כאשר הנשמה מסתלקת, רואה אני אותה והיא מאירה, אך עתה אין נשמת מאירה לי בחלומי. השני: בכל עת שהייתי מתפלל, בהגייתי לברכת "שומע תפלה", הייתי רואה את צילי ממולי, ואילו עתה איני רואה את צילי מולי. מתוך סימנים אלו, המשך רבי יצחק לפרט את הכחות, וידע אני כי קרובה עת להסתלק מן העולם!

אמר לו רבי יהודה: כל שבקשת ממני, אעשה כדברך ויהיו לי כצוואה. אבל גם לי יש בקשה אליך, והיא, כי בעולם העליון תבחר את מקומי לידך, למען אהיה בחברתך, כפי שהייתי בחברתך בעולם הזה. בכה רבי יצחק ואמר לרבי יהודה: בבקשה ממך! אנא, אל תעזבני לבדי בימי אלה.

הלכו שניהם יחד אל רבם, רבי שמעון בר יוחאי ומצואוהו יושב ועוסק בתורה. הרים רבי שמעון בר יוחאי את עינו וראה את תלמידו רבי יצחק עומד לפניו, הסתכל בו רבי שמעון וראה את מלאך המוות מרקד לפניו. נעמד רבי שמעון ואמר: "גורו אני, כי מיר שמעון לבוא אצלי – יבוא, ומי שאינו רגיל לבוא אצלי שלא יבוא! תוך כדי דיבורו נטל אליו רבי שמעון את ידיו של רבי יצחק תלמידו וקרבו אליו. נכנסו רבי יהודה ורבי יצחק לביתו של רבי שמעון, ומלאך המוות נאלץ להישאר בחוץ, מאחר ולא הורשה להיכנס. ראה רבי שמעון כי נותרו מספר שעות עד זמן פטירתו של רבי יצחק.

מה עשה רבי שמעון? נטל את רבי יצחק, הושיבו לידו והחל לעסוק עמו בתורה. אמר רבי שמעון לבנו רבי אלעזר: שב, בני, בפתח הבית, אם תראה מאן דהוא אל תפנה אליו ואל תדבר עמו לחלוטין, וכל מי שחפץ להיכנס אל הבית, השבע אותו בשבועה שלא יכנס. יצא רבי אלעזר לפתח הבית ועשה כדברי אביו.

שאל רבי שמעון את רבי יצחק: האם ראית כבר את אביך היום? כי למדנו, שבשעה שאדם מסתלק לבית עולמו, באים אליו מעולם הנשמות אבותיו וקרוביו. השיב רבי יצחק: עד כה טרם ראיתי את צורת אבי.

שאל רבי שמעון את רבי יצחק: האם ראית כבר את אביך היום? כי למדנו, שבשעה שאדם מסתלק לבית עולמו, באים אליו מעולם הנשמות אבותיו וקרוביו. השיב רבי יצחק: עד כה טרם ראיתי את צורת אבי.

דְרִיכַת הַקֶּשֶׁת בְּלִ"ג בְּעֶמְקוֹ הוּא סִגְלָה לְבָנָיִם. (בניס סג')

העליון. ענה רבי שמעון: בוודאי כך אעשה, אביאנו עימי ביום פטירתך.

תוך כדי דברים אלו שמע רבי אלעזר שישב בפתח הבית, את מלאך המוות מפטיר ואומר: "אין הדין קיים במחיצתו של רבי שמעון!" הסתכל רבי שמעון בפניו של רבי יצחק וראהו חוזר כולו ורוטט מפחד. קרא רבי שמעון לבנו, רבי אלעזר שעדיין יושב היה בפתח הבית: בוא, בני, אחוז ברבי יצחק והרגיעה! החל רבי אלעזר לטפל ברבי יצחק ולהרגיעו, ואילו רבי שמעון סובב פניו מהם והיה עוסק בתורה.

מרום חולשה נתנמנם רבי יצחק, ובחלומו הוא רואה את אביו, האומר לו: בני! אשרי חלקך בעולם הזה ובעולם הבא. בין עלי עץ החיים שבגן עדן אתה יושב! אילן גדול וחזק הוא רבי שמעון בר יוחאי בנה מחזיקך בין ענפיו! אשרי ואשרי חלקך, בני. אמר רבי יצחק לאביו: אבי, מה מצבך ומה מעמדך בעולם האמת? השיב האב: שלושה ימים היו מכינים בחיפזון את חדר משכבך, ופתחו בחדר חלונות שיאירו לך מארבע רוחות העולם, ואני ראיתי מקומך ומחיצתך ושמתחתי, ואמרת: אשריך, בני! אך הייתי מצטער על ביןך הקטן שעוד לא זכה לתורה, ואתה לא תזכה לחנוכה. שנים עשר צדיקים מן החברים היו אמורים להקביל פניך. ובעוד הם מוכנים לצאת, נשמע קול בעולמות העליונים המכריז: מי הם החברים העומדים לצאת לקראת רבי יצחק? התעטרו במקומותיכם, בשביל רבי שמעון שביקש שלא ימות רבי יצחק, ובקשתו נתקבלה!

שאל רבי יצחק את אביו: לכמה זמן האריכו את ימי עוד בעולם הזה? השיב האב: סוד זה אין לי רשות לגלות, כי אין מודיעים לאדם ימיו ושנותיו. אולם זאת אודיעך, כי בשמחה הגדולה של רבי שמעון, ביום פטירתו, שם תהיה יחד עמו, ואתה תערוך שולחן! כתום המחאה שראה רבי יצחק בחלומו, נייעור משנתו כשהוא צוחק ופניו מאירים. התבונן בו

שאל רבי יצחק את אביו: לכמה זמן האריכו את ימי עוד בעולם הזה? השיב האב: סוד זה אין לי רשות לגלות, כי אין מודיעים לאדם ימיו ושנותיו. אולם זאת אודיעך, כי בשמחה הגדולה של רבי שמעון, ביום פטירתו, שם תהיה יחד עמו, ואתה תערוך שולחן! כתום המחאה שראה רבי יצחק בחלומו, נייעור משנתו כשהוא צוחק ופניו מאירים. התבונן בו

המשך דבר ראש הישיבה

והעבירה תתהפך למצווה ותצטרף גם היא לחיבור האינסופי שלו עם הבורא; וכן מהנפילה הזאת ילמד מסרים ולקח לחיים וישרדג את כל התקרבותו לה', כי יש דברים שאי אפשר ללמוד אלא מתוך נפילות; וכן הוא יקבל מהנפילה ענווה לדעת שכל אינסוף המצוות שהוא זוכה להן הן חסד ה', ועל ידי זה המצוות עצמן מקבלות ערך אחר לגמרי שהרי הן נעשות מתוך ענווה והכרת הטוב לה'.

איך אדם נופל מעבודתו? על ידי שנכשל מעט פה ושם, והיצר הרע אומר לו שהכול אבוד והכול לא שווה כלום. אבל הפנסק הזה הוא הנשק החזק ביותר כנגד היצר הרע העיקרי שהוא יצר הייאוש. היצר הרע לעולם לא יוכל לשבור לו את האימוץ בעצמו, כי הוא יודע: "מה שיש לי זה כבר נצח נצחים, ואף אחד לא יוכל לקחת לי את זה, וגם מהנפילה אני רק אתקרב ואתחבר יותר, אלמד עוד דברים". תגיד ליצר הרע: "בוא תלמד פרק בחשבון. היום נלמד לספור קצת. תספור אתי ביחד..."

מעל לכל החסדים

אמנם, כבר אמרתי פעם לכתוב את כל החסדים שה' עושה איתך, ואכן טוב מאוד להמשיך ולעשות גם את זה ולהודות על כל פרט בחיים. אבל האם יש לך חסד יותר גדול מאשר התורה והמצוות? האם יש תודה יותר נפלאה מזו? ואדברא, על ידי שתודה על המצוות, תזכה להבין שהתורה והמצוות הן חסד הרבה יותר גדול מכל החסדים הגשמיים ותעריך אותן כראוי.

כשקובעים זמן לכתוב בכל יום, מקיימים את האזהרה של רבינו שהזהיר מאוד ללכת עם התורה 'אזמרה' שהיא סימן רפב בליקוטי מוהר"ן, שבה הזהיר רבינו לחפש ולמצוא בעצמו נקודות טובות. ר' נתן היה תמיד מהזיר להתחדש בעצה הזאת ולא לקחת אותה כדבר מובן מאליו. הכתיבה עוזרת מאוד להתחדש בעצה זו בכל יום מחדש. צריכים להיות תמימים ולקיים את העצה ואת האזהרה של רבינו ופשוט לקנות מחברת ועט ולהתחיל בעבודה הנפלאה הזאת שהמאמץ בה מועט והתועלת ממנה עצומה, והיא תיתן לך הרבה מאוד חיזוק ויישוב דעת לראות עד כמה ה' מקרב אותך, היא תעזור לך לחיות באסירות תודה כלפי שמיא וללכת עם תודה והודאה, וזה יחסך אותך כנגד כל הנפילות. בהצלחה.

את כל מה שאתה צריך
לכל בית ישראל

מחפשת את עצמך בבית? בואי אלינו!

למוסדות "חוט של חסד" דרושות טלפניות עם המון מרץ! למשמרת צהר-ים - ערב

תנאים טובים ✓ סביבה מקדמת לפרטים: 02-5308002 | 052-7124075

נא להתפלל לרפואת קלמן קלונימוס בן רחל, משה בן אידה

חינוך באהבה

על המקור בביתו של יחיד
ותיק ראיתי סטיקר צהוב, מהסוג שמצמידים לשמשה האחורית של המכונית. היה כתוב שם באותיות גדולות "ילדים הם ברכה!"

הזדהיתי עם הכיתוב, אך לרגע קט בלבד, שכן
שבורה שמתחת, באותיות קטנות יותר, נרשם: "רק אחרי תשע בערב".

הציניתי, על חשבון הדבר הטוב ביותר שיכול להיות לאדם, הכעיסה אותי. התפלאתי על ידידי, המוכר לי כאדם בעל גישה בריאה לחיים, איש נבון ופיקח שאינו ממחר להיגרר אחרי בדיחות.

ידידי שראה אותי מתבונן על הסטיקר, חיך חיך כאוב ואמר: "מה לעשות, מה שנכון נכון".

לפני 9:00 בערב

כאשר ראה ידידי שהמבט שלי אינו משדר הבנה, המשיך: "תראה, הם משגעים אותי הילדים שלי, שיהיו בריאים. לא נתנים לי מנוחה, אין להם טיפת משמעות. הם בטוחים שהכול מגיע להם, חיביים לתת להם כל מה שרק אפשר, ואילו הם לא מושיטים אפילו אצבע קטנה כדי לעזור לנו. אני ואשתי "קרקעים", והם עושים "מה שבראש שלהם".

בלילה, לאחר השעה תשע, כאשר הם ישנים יש לי שקט. תאמנן לי, בשעה הזו הם באמת כמו מלאכים".

לבי השתתף בצער, הבנתי את תסכולו. נזכרתי בתנובה ששמעתי פעם מאדם חכם שאמר: "להיות הורה זה המקצוע הקשה ביותר. למרבה הפלא הוא ניתן תמיד לחסרי ניסיון..."

שאלתי אותו: האם מלבד תליית סטיקר על המקור, ישית פעם משהו בענייני? האם ניסית לעזור לעצמך אי פעם בצורה רצינית? לברר מה מניע אותך התנהגותם של הילדים? מה עומד מאחורי חוסר המשמעות? מדוע אתה צריך לדבר אלף פעמים עד שיש תזווה כלשהי אצל הילדים? חשבת פעם, כיצד אתה יוכל לגרום שהילדים יהפכו למשפתי פעולה ולבעלי משמעות?

התשובה שקבלתי הייתה בהחלט צפויה, הוא מעולם לא עשה מאומה בענייני. לא התעניין, לא למד, לא קרא ספרים, לא התייעץ עם אנשי מקצוע, אפילו לא ניסה לדבר עם בעלי ניסיון רב ממנו.

הוא פשוט נתן לעניינים להתגלגל, בתקווה שיהיה טוב (אחרי תשע בערב...), בצפייה שהעניינים כאילו יסתדרו מעצמם.

הלא יאומן עתיד להתרחש

וכך בכל יום מוציאים הוא ואשתו את גרוניתיהם בתקווה שהילדים ישמעו להם. הם צועקים, כועסים, מאיימים, האווירה נעשית עכורה, הילדים אינם רגועים וההורים מתוסכלים מהמצב.

וכל זה למה? כי הם מעולם לא ניסו להתעניין

לימודי הצלחה פרק טו'

מאת הרב יצחק אבוחצירא. מחנך ויועץ חינוכי

מתיעצים עם ה' על הכול ומבקשים ממנו עזרה לכל הבעיות שה' יכולות לצוץ (הדרכה לשיחה עם ה' אפשר לשמוע בדיסקים של מו"ר הרב שליט"א). אח"כ, כלי ראשון בקביעת חוקים בבית אומר לנו "הסברה" צריך להסביר לילדים את ה"חוק" החדש.

וכאן לדעתי, קיימת 60% מהבעיה - למה הורים לא מצליחים בחינוך הילדים ואפילו אם הם עקביים, הסיבה היא - כי הם מתקשים להסביר את חוקי ה"סדר-יום" או את חשיבותם.

לענו לדעת שחוסר תקשורת, או תקשורת לקויה הם הגורמים העיקריים לבעיות חינוכיות רבות ובמיוחד לבעיות בשלום בית (שהוא המפתח לחינוך ילדים).

למשל רבים ישנו קושי משמעותי לשוחח. השיחה כאילו לא קיימת בשבילם וזה ניכר מאוד בקשיים עם בן הזוג ועם חינוך הילדים. אחד מלימודי החינוך הראשונים, שאני מלמד בכיתה שלי הוא "לדבר".

ילדים רבים פשוט אילמים מבחינת תקשורת נכונה. ואני אתן דוגמא: באמצע השיעור דוד מכה את משה, הוא חבשו שיושב לידו בשולחן. מה קרה? דוברת, הוא כל הזמן מציק ליני "דוד, דברת איתו? ביקשת ממנו להפסיק? סיפרת לו שמה שהוא עושה מציק לך?" השאלות נותרו באוויר! דוד מצפה שבינו אותו, אבל הוא מתקשה לדבר. תחשבו מה הילד שלכם עושה כאשר חבר מציק לו, אומר לו: "משה התנהגות שלך מציקה לי. אני מבקש ממך להפסיק!"

דוגמה נוספת: האם מספרת בערב לבעלה - "הילדים האלו ממש עצלנים! הם חושבים שאני משרתת. כל היום אני מסדרת והם הופכים אפילו את הצלחות של האוכל הם לא הרימו לכיור". נחשוב ביחד - אמה יקרה, אמרת להם: "ילדים! מי שסיים את האוכל, יקום בבקשה ויניח את הצלחת בכיור" בינינו הרי לא אמרת להם! אלא ציפיית שהם יבינו לבד.

מהם לא רואים את הצלחת שנשארה בשולחן" או "שהם חושבים שיש לה כנפיים והיא תגיע לבד לכיור", את הרי מצפה שבע בערך יאנאו מהמית, אבל יש ילד שקם מיד כשאמא/אבא הניחו אותו. יש ילד שקם אחרי הרבה קריאות ואפילו יש ילד שהיה קם לאחר מלחמות. לפעמים לקחתי את השמיכה, לפעמים שפכתי קצת מים, הרבה פעמים צעקתי והלחצתי אתכם שאינן זמן, אתם תאחרו או שהסעה כבר למטה. לבסוף, כולכם ב"ה הלכתם לבית הספר, אבל כשיצאתם ונזכרתי איך עבר לעינו הבוקר, הרגשתי ככלל לא נעים - כי נעסתי הרבה ואפילו התרגווי וצעקתי. כשיצאתם נשכבתי על הספה והייתי מותשת, זה ממש מצב לא נעים. תגידו! לכם נעים שאני צועקת עליכם בבוקר ואתם יוצאים מהבית עם מצב רוח נורא, אתם לא חושבים שעדיף

לצאת עם נשיקות וחיבוקים? ילדים מתוקים שלי - אני מאוד רוצה שתהיו בע"ה ילדים מחוכמים שמקיימים את רצון ה' ויודעים לשמור על הזמן, ואני מאמינה שאם נעבוד ביחד על החוק החדש שאנחנו רוצים לעשות בבית, ה' יעזור לנו להצליח בו וכאשר נתרגל אליו הוא יתפוך לנו לטבע שני וכך נהיה יהודים מסודרים כמו שה' רוצה.

בואו נחשוב ביחד, בשביל מה חשוב לישון/לקום בבוקר בזמן? האם לדעתכם חשוב לקבוע זמנים לשינה-לקימה? אתם זוכרים מקרים שבתם לכיתה מאוחר, איך הייתה הרגשתם? אתם יודעים למה אחרתם לכיתה? אתם זוכרים ימים שכמעט נרדמתם בכיתה? וכו' וכו' תפתחו שיחה ארוכה עם הילדים שבה תפרטו את כל המגלות של זמן קבוע לשינה ואת כל החסרונות של ילד שישן מאוחר.

במילים - המטרה היא להוביל את הילד תוך כדי שיחה למסקנה חד משמעית "אני חייב / משתלם לי-לישון בזמן".

ישנם ילדים שפיננו בישיבת הראשונה וישנם ילדים שצריכים 10 שיחות - כל ילד בקצב שלו. כאשר הילד יבין מעצמו שהוא צריך "זמן שינה קבוע" החדרנו בו מודעות למשמעות עצמית, ועכשיו העבודה שלנו היא לפתח בו את הנקודה הזו ולהוביל אותו ביחד מהלך וישונו בחיים, עד שיגיד ויכול לעמוד על רגליו גם כאשר איננו בודקים אותו.

בטוודאי שיהיו לו קשיים ונפילות, אך לפחות יש לו תוכנית ומטרה ויודע לקרוא מה הוא צועד, בסוף בע"ה עם הרבה תפילות, אורך רוח, סבלנות ושימוש בשיטות שהזכרנו במאמרים הקודמים, הוא גם יצליח.

חשוב להעביר מסר לילדים, שעיקר חשיבות החוקים בבית - הם להיות עבדי ה' כפי רצונו יתברך. ולומר תמיד לילד: אנחנו יהודים ומתנהגים לפי רצון ה'. חשוב גם להכנס בספרי הלכה ומוסר את חשיבות השינה בזמן ולהקריא לילד מתוך הספר - בהצלחה!

המשך בע"ה בשבוע הבא!

לייעוץ טלפוני ללא תשלום או לתיאום פגישה
צור קשר בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נייד: 0548-434-435
מייל: a0548434435@gmail.com

בדיחות הדעת

אדם נכנס אל מגיד עתידות... שואל המגיד: "סליחה, קבעת פגישה?" עונה האישי: "אם לא ידעת שאבוא אז אין צורך, אני אמצא מישהו אחר יותר מקצועי".

זמנים

ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע
18:45	19:02	18:56	19:02
ניסה			
20:01	20:03	20:04	20:01
יצאה			
20:38	20:36	20:39	20:37
רת			

הפטרת השבת: ירמיה פרק ל"ב, ו-כז - ויאמר ירמיה

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד" רח' שמואל הנביא 10, ירושלים ת.ד. 57669. טל: 02-5812210-02 פקס: 02-5812252 להצטרפות לקבלה בדוא"ל ולתגובות כתבו לנו 5812210@gmail.com

נסעתי בושעת

סיטות ק"ל לאומן עם הרקנית ארוה תחי

יום רביעי י"ג סיון 13.06.18
עד יום ראשון ד' תמוז 17.06.18

יום רביעי י"ג אב 25.07.18
עד יום ראשון י"ז אב 29.07.18

יום חמישי כ"ח אב 09.08.18
עד יום שני ב' אלול 13.08.18

רבי נחמן מברסלב, רבי נתן הבעל שם טוב, רבי לוי יצחק מברדיצ'ב

ארוחות ביתיות ומושקעות, לינה, נסיעות, הדרכה ועוד...

02-5812210